

יגדיל תורה

יצא לאור ע"י חברת "יגדיל תורה - נעשה ונשמע" דחסידי בעלזא בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת ויצא
ז' כסלו תשע"ז לפ"ק (24)

על סדר היום

מה"נעשה ונשמע"

תלמוד תורה כנגד כולם

אחד מחזק את השני

דבר פשוט הוא, אך כדי להביע את ההערכה המתבקשת נבהיר זאת כאן. כל אחד מחזק את השני. ככל שה'שבת אחים' או ה'מלווה מלכה' בשיטת יגדיל יותר מאורגן ומוצלח, משתתף ציבור יותר גדול בזמן לימוד' בליל שבת ובמוצאי שבת. כשאותו הדבר להיפך, ככל שיש ציבור גדול המוסיף ומגיע ללימוד ישנם יותר משתתפים ב'שבת אחים' וב'מלווה מלכה'. והדברים מובנים כי קל בהרבה להתגבר על מניעות היצר כשיש שני סיבות טובות לצאת מהבית ולבוא לבית המדרש.

וכאן המקום להודות לכלל הגבאים והעסקנים בבתי המדרשות והשטיבלך שעוסקים באמונה בהכנת וארגון ה'שבת אחים' וה'מלווה מלכה' כשבנוסף לזכותם הגדולה בעצם העניין זוכים הם לקחת חלק ונחלה בהוספת שעות לימוד התורה הקדושה.

מסכמים וזוכים

בעקבות פניות רבות של לומדי ההלכה שבקשו לחזק את עשיית מבחני הסיכום על החומרה הנלמד ב'הלכה יומית'. הוחלט שהחודש כעידוד ודרבון יוגרל בין כל הנבחרים פרסים מיוחדים הכוללים תלושי קנייה בחניות נבחרות. כמוכן שהפרס העיקרי הוא, האפשרות והזכייה לסכם את הלימוד באופן קל ומהנה כמו שמעידים רבים מהנבחרים שאינו דומה לימוד רגיל ללימוד עם 'מבחן סיכום' אח"כ המתמצת באופן ברור את כל הלימוד בנוסף שזה מועיל לזיכרון הלימוד לימים רבים.

יגדיל תורה ויאדיר

חלק גדול מהצלחת חברתנו הק' הוא הקשר התמידי שיש בין כלל הגבאים כאשר כל רעיון טוב מועבר מיד בין כלל הגבאים כשכל אחד עושה במקומו כפי הבנתו ולפי הנצרך. בנוסף לכך מאורגנים בימים אלו 'אסיפת גבאים' בכל עיר בפני עצמה כאשר הגבאים החשובים יושבים יחד ומעלים רעיונות מפרי ניסיונם כיצד לחזק ולהגדיל תורה עוד ועוד.

חזלא טבא וגדיא יאה

נשגד בזה קדם מזכה הרבים מחשובי הגבאים בחברתנו הק' להגדיל תורה ולהאדירה
הרה"ח דוד אוברלנדר שליט"א
אשדוד - בית נפתלי
לרגל שמחת לידת הבן בשעתו"מ
זכות עידוד וחיוק לימוד התורה יעמוד לו לרווח ממנו ומכל יוצ"ח רוב תענוג נחת וקדושה לאורך ימים ושנים טובות, אכ"ד.
ג"א מצטרף: הרב מנשה פינק - דומ"צ

חזלא טבא וגדיא יאה

נשגד בזה קדם מזכה הרבים מחשובי הגבאים בחברתנו הק' להגדיל תורה ולהאדירה
הרה"ח רפאל יחזקאל פרידמן שליט"א
מראשי הגבאים בירושלים
לרגל שמחת נישואי הבת בשעתו"מ
זכות עידוד וחיוק לימוד התורה יעמוד שהזיווג יעלה יפה ויזכה לראות מכל יוצ"ח רוב תענוג נחת וקדושה לאורך ימים ושנים טובות, אכ"ד.

ירושלים
הרה"ג שמואל דמן

אשדוד-אור שלמה
הרה"ג חיים מנצ'ר

מועיל דווקא לדלקת גרון, אבל זה עובד, ועם עובדות לא מתווכחים, גם אם לא בדיוק מבינים...
היצר הרע בדרך כלל מוכן שנעסוק בגמילת חסדים, בביקור חולים, בעסקנות ובשאר כל המצוות, רק דבר אחד מרכזי הוא לצנינים בעיניו, העיקר - שלא נשב ונלמד, כי הוא יודע שזהו סם המוות בשבילו. כל חרק יעדיף שירססו אותו במים, בקפה, או בשמן, והעיקר שלא יפעילו נגדו קוטל חרקים מוצהר, כי זה סם המוות בעבורו. עם שאר החומרים, למרות אי הנוחות, הוא יוכל להסתדר, אבל 300K קוטל אותו מיידית. היצר יודע שלאחר קיום שאר המצוות, הוא עדיין ישלוט על האדם, אבל כשאדם שקוע בתורה שוב אין לו שליטה עליו.

* * *

אם יביאו לאחד החסידים מלבוש או ספר שהיה בשימוש אצל אחד מהצדיקים הקדמונים, ברור שכל אחד יתן כל אשר לו כדי לזכות ללבוש בגד קדוש זה שהיה על גופו של אותו צדיק וקדוש. ופוק חזו כל חתן ביום חופתו מתהדר במלבוש שהיה אצל אחד מרבותיו, באמונה שלמה שרישומו של הצדיק וחלק מקדושתו עדיין נשאר ספוגים בבגד שלבש.
כשאנו לומדים במשנה מימרא של שמאי או הלל, אנו זוכים להכניס למוחנו דבר שהיה במוחו הקדוש של התנא הקדוש שמאי, שהרי לפני שהתנא לימד את ההלכה או את הענין היו הדברים קיימים בדעתו, כאלפיים שנה אחר כך יכולים אנו להכניס למוחנו דבר שהיה בדעתו הנשגבה של התנא הקדוש, למרות שאין לנו יכולת להשיג את ההיקף ואת העומק שאליהם התכוון בדבריו.

כשנתבונן בעומקו של ענין לימוד התורה נתמלא ברגש קודש. אין זה מלבוש חיזוני שהיה על גופו של התנא, אלא דבר עמוק ופנימי שהיה במוחו פנימה, יתר על כן אין זה רק דברו של התנא אלא חלק מהקב"ה ממש, שהרי הרמב"ם כותב שאצל הרבש"ע הוא וחכמתו חד הם. מה גדולה הזכיה שאדם זוכה כשמוחו מהווה משכן לשכינה הקדושה.

זאת התורה על רגל אחת....

|| גם אתה יכול ||

|| דיסק במתנה ||

שמערי' חזר לביתו, "אבא, מישהו הביא לך דיסק" היה זה ילדו ששמח לבשר 'בשורה טובה' לאביו. "מי זה היה" שאל אוטומטית "לא יודע. הוא נראה כבר סבא."

ברגע הראשון לא תפס. זה נראה דיסק חדש, מהסוג שהוא אוהב לקנות. איך יכול להיות שלא ראה פרסומת על זה. 'אה יש מעטפה מצורפת, עוד ארגון שצריך כסף' חשב לעצמו בעודו מתיישב ופותח את המכתב, 'לפחות קבלתי דיסק טוב'. הצטחק בסיפוק. 'איך לו גבולות'. חיך לעצמו בעודו עובר שוב ושוב על המכתב, ובייחוד על השורות הראשונות בו הורחב על ההנאה המיוחדת שיש לו בלימוד המשותף.

כשהגיע בשלישית לסיום המכתב "אשמח מאוד באם נוכל לקבוע לימוד קבוע בליל שבת בשטיבל, נעמוד בקשר לגבי השעה המתאימה לנו..." הרגיש מין לחלוח הזולג מעינו השמאלית.

בליל שבת כבר ידע משה מאיר: **ההשקעה השתלמה.**

לפני שבוע יום ששי זה היה. 8:33 בבוקר. במניין שחרית אמרו כבר ברכות, סיימתי מהר את הקפה בעודי מזדרז להצטרף למניין הקבוע.

ליד הדלת ניגש אלי ר' אברהם בחיך שופע "אולי תנצל את ההזדמנות ללמוד דף גמרא לפני שחרית" כשהוא מוסיף "כל השבוע אנחנו חייבים להזדרז, אך היום..."

כשכמקדים רפואה המשיך ברוך "אם זה קשה לך, בגלל שאני אמרתי, אז אתה לא חייב..."

האמת ייאמר לפעמים קשה לנו לקבל מאחר, אפילו דברי אמת. אך הפעם משום מה קבלתי (ונהנית). **למעשה; הוא הצליח.**

ברוך השם זכינו ובכל ביהמ"ד ושטיבל ישנם חבר גבאים המשמשים בקודש לעודד ולדרבן את קהל אנ"ש להוסיף בלימוד התורה בכלל, ובעניין קביעות עתים לתורה בפרט. הם זוכים כבר. אך גם אתה יכול לזכות.

אתה לא חייב להתחיל בפרויקטים הגדולים והמורכבים; עליהם עמלים הדיינים והגבאים כדי להכניס ולקרב את כל הנצרך לכך. אולם יש מספיק דברים הקלים מאוד ליישום שבהחלט ייתכן ש; אולי אתה תהיה השליח הטוב.

למשל; **ספר חברך** על הלימוד המהנה בליל שבת ובמוצאי שבת או **תשתף אותו** ברעיון של חיזוק בלימוד התורה שלדעתך מתאים גם לו. **הוא יודה לך מאוד.**

גם אתה יכול לזכות!

המפיק לא ידע את נפשו. על כזה 'מכור' לא שמע מעודו.

שנים רבות עוסק הוא כמפיק מוצלח של דיסקים של מקהלות וזמרים 'נחשבים'. אך כזה דבר הוא לא זוכר. היהודי מעבר לקו, דווקא לא היה נשמע כאחד הלהוט לשמוע פרקי שירה וניגונים, בפרט לא מהזמר ה'נכבד' שעליו נסבה השיחה. אך הוא פשוט **ביקש והפציר.**

"תודיע לי מיד כשהדיסקים מוכנים. אני חייב לקבל את הדיסק הראשון - עוד לפני השליחה לחניוית". כמו כל יהודי טוב. המפיק הסכים. למה לא. בפרט שהוא משלם.

משה מאיר (שם בדוי לאדם אמיתי) הקשיב לדברי הגבאי המסור בהלם, ולא רצה להאמין. הוא הכיר את שמערי' (כני"ל) כבר לפני שנים. לרגע לא עלה על דעתו שהוא יגיע למצב כזה.

הגבאי סיים "למעשה. כעת ההידרדרות נראה כבר גם מבחוץ. כשהבעיה הגדולה הוא", לחש הגבאי בדאגה "אף אחד לא יודע עד להיכן הוא יגיע..."

משה מאיר התקשה להגיב "חבל, חבל, שלא תפסנו אותו בזמן" כשהוא מהרהר מעט "הרי לפני כשנה בסידור קטן של חברותא, היינו מצילים אותו" כשהוא מתעמק במחשבותיו.

"אולי ננסה אתה", ניסה הגבאי לצרפו למצווה חשובה זו "אולי אתה תצליח". אחר הבקשה המפורשת והדרבון מאת הדומ"צ שליטי"א, קיבל עליו משה מאיר זאת כפרויקט אישי. בהתחלה לא ידע מה קמה עליו לעשות. האם נעשה למחזיר בתשובה? אך אחר כמה שכנועים ורעיונות מהגבאי היקר, יצא לדרך.

בשיחה הראשונה, שמערי' לא הבין, או אולי רק לא רצה להבין. מה רוצה ר' משה מאיר ממנו. מבוגר ממנו כעשרים שנה - היה יכול להיות אבא שלו, ומתקשר להציע את עצמו לחברותא.

אך אחרי כמה שיחות שהתמשכו עם חיך נלווה במילים טובות שהוכיחו את עצמן. קם ונקבע לו חברותא. אכן לא במקום ובשעה קבועה. אבל חברותא, כשסוכס שילמדו כל יום דרך הטלפון.

יצאו לדרך. לא כל יום 'מצא' שמערי' זמן ו... להתפנות ללימוד, אך בעידוד עקבי של שמה מאיר (יחד עם עוגה ביתית שנחתה פעם בביתו) נכנס שמערי' לשגרה קבועה של לימוד יומי קבוע. **ו...מהנה.**

בהתאם לעצת הגבאי האמון על הגמרא 'משכחו לבית המדרש' הציע לו יום אחד "אולי נתחיל ללמוד בשטיבל!" לנוכח הנימוק ה'משכנע' ש'ינוח לי יותר ההסדר הזה, ואין לי כוח להתחייב לבוא בשעה קבועה לשטיבל' החליט להרפות ביתיים מזה.

הלכות קביעות עתים לתורה

מאת הרה"ג ר' שמאי גרוס שליט"א
דומ"צ מחזיקי הדת ומח"ס שבט הקהתי

הלכות למרביצי תורה ומגידי שיעורים

[ג] אל ימנע מלבוא ולומר השיעור אפילו אם יבוא רק אחד מני הרבה שומעי לקחו, כגון ביום גשום, קור ושלג או שרב גדול וכדו'. תשובה זו ענה החזו"א זצ"ל כשהיה פעם יום גשום ושטפונות, ונשאל האם על המג"ש לבוא, והשיב לשואל אם יש אפילו רק אחד שישתתף בשיעור אל יבטל המג"ש למסור את שיעורו, (מובא בספר מעשה איש).

[ד] כשמגיע זמן התחלת השיעור יתחיל אפילו אם יש רק שומע אחד, כי אם ימתין עד שיבואו כולם או רובם יאחרו כל פעם הזמן, משא"כ כשידאו שהשיעור מתחיל בדיוק בזמן, ישתדלו לדיוק ולבוא בזמן. ומ"מ אח"כ כשיגיעו המאחרים, יחזור בקיצור על מה שנלמד בהיעדרם.

[ה] כן ראוי ורצוי מאוד שבכל יום בתחילת השיעור, יחזור בקיצור מה שנלמד מאתמול, כדי שייכנסו ויבינו היטב שיעור היום. ואמנם ישנם מג"ש שנוהגים להתחיל השיעור בדברי מוסר ואגדה או הלכות, ומרויחים בזה כמה דברים: ששומעין קצת מוסר או הלכות, ועוד שעי"ז יקדימו לבוא בחשקם לשמוע דברי אגדה והלכה וכדו'.

"העור והרוטב"

תגובות רבות הגיעו למערכת בעקבות: **'להתחיל את הש"ס ב-סוטה!'** כל אחד הביע את דעתו הטוב. הצד השווה לכולם. כולם מסכימים **ש'מסכת גיטין' שיתחילו ביום ג' טבת-למחרת חג החנוכה** ש.ז. הוא וודאי זמן מתאים כהתחלה. הן בגלל היום שלמחרת החנוכה-החג המאיר בתורה ובפרט שמדובר במסכת שכל אחד בשנות הבהרות שלו כבר למד עכ"פ במקצת ומכיר את המושגים.

אך על זה כבר לא חשבנו. מכמה אנשים שמענו סיפור זה, כשלאחר שבירדנו זאת, אנו מביאים זאת באן. אחד מחשובי רבני אנ"ש ומגדולי המג"ש נוהג לערוך סעודה מיוחדת כ'סיום והתחלת הש"ס' כשמגיעים בסדר לימוד ה'דף היומי' במסכת חולין להתחלת פרק 'העור והרוטב'. כשהוא מספר כל פעם בהתרגשות איך שבזמנו כשהצטרף ללימוד, הוא החליט להצטרף ללגיונו של מלך לומדי ה'דף היומי' הלומדים את הש"ס כולה כסדר, אך בדיוק אז עסקו בלימוד מסכת חולין בפרק 'כל הבשר'. ולא ידע מה לעשות. עד שהחליט. **כל דף רווח הוא לעצמו!** ממחשבה למעשה **התחיל את הש"ס בלימוד פרק 'העור והרוטב'.**

לא צריך לחכות להתחלת מסכת גיטין-אחרי חנוכה. **ביום שני ממשכים/מתחילים את הש"ס במסכת סוטה בפרק "כשם שהמים..."**

לונדון-נחלת שלמה
הדומ"צ הרה"ג שלמה דוד קליין

בני ברק-בית פנחס
הרה"ג אברהם יצחק מילר

אנטוורפן-מרכזי הדומ"צ הרה"ג
אהרן יהושע גרוס-הלכה יומית